

Medlem udtalte sig om, at et Lovforslag som dette vilde konsekvent føre til, at vi skulde høre højere Statter, fordi Staten vilde komme til at bruge flere Penge. Jeg tror, han tager fejl. Jeg tror, at en Lov som denne, hvis den bliver benyttet, som jeg haaber, ikke vil føre til, at vi skulle udrede højere Statter. Selv om det skulde gaa saaledes, at Staten kom til at bidrage en saadan lille Smule som det, at den tilskyder en lille Del af Udgifterne til disse Foreningers Administration, vil denne Byrde blive ganske ubetydelig i Forhold til det Gode, som denne Lov kan bringe, idet den som sagt stiver Folk saaledes af, at de ved at faa disse billige Laan bedre kunne klare sig, og jeg er sikker paa, at det nok skal blive en Velgerning for Befolkningen. Jeg vil altsaa henstille til det ærede Medlem, om han ikke kan overvinde sine Betænklichkeiten og stemme for Lovforslaget. Det ærede Medlem udtalte ganske vist for nylig, at han stemte mod Husmandskreditforeningsloven, og saa kan jeg godt forstaa, at han ogsaa stemmer mod dette Forslag, da der jo er en vis Lighed imellem dem.

J. Hage: Jeg skal naturligvis ikke komme nærmere tilbage til Spørgsmaalet, jeg skal blot ganske i Almindelighed sige, at, fordi der har været foreslaaet et eller andet eller er blevet vedtaget et eller andet, deraf følger ikke, at jeg absolut skulde være villig eller forpligtet til at stemme for alt af lignende Bestaendighed. Fordi der overhovedet bliver vedtaget et eller andet, maasse oven i Købet paa Finansloven, hvor vi staa bundne, kan der ikke deraf drages nogen som helst Konsekvens i saa Henseende. Jeg maa hævde, at i de Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte, og som jo alle vare Tilfælde af mere forbigaaende Karakter, blev Statens Forpligtelse eller Villighed — hvad man nu vil kalde det — til at stille Penge til Disposition for saa godt som alle Landets Indvaanere ikke principielt fastslaet og der kan ikke drages saadanne Konsekvenser, som det ærede Medlem mener, da det var Ting af en ganske anderledes midlertidig og begrænset Karakter.

Ordføreren (Blem): Maa jeg blot gøre den korte Bemærkning, at Statsgarantien paa 8 Mill. for Frihavnen ikke er midlertidig, den tror jeg sikkert vil være længere, end Tilstuddet til disse Foreninger.

Landbrugsministeren (Sehested): Den ærede Ordfører har allerede bemærket, at Storstedelen af de af Udvalget stillede

Ændringsforslag er Redaktionsændringer, og jeg kan altsaa lige som Ordføreren forbigaa dem i Tavshed. Jeg skal kun omtale Ændringsforslagene Nr. 3 og Nr. 10. — Ved Ændringsforslaget Nr. 3 har Udvalgets Flertal søgt at imødekomme Mindretallets Forslag, saaledes som det var stillet til 2den Behandling. Ganste vist forekommer det mig, at den Imødekommen, der er vist, nok kunde have været noget fyldigere. Smidlertid tror jeg, at Bestemmelsen, saaledes som den nu er affattet, vil kunne bruges, og jeg skal derfor ikke modsette mig den. — I Ændringsforslaget Nr. 10 fastslaas en nærmere Forklaring af, hvorledes Lovforslagets § 2 Citra c. skal forstaaes, og til denne Forklaring kan jeg slutte mig. Min Henstilling ved 2den Behandling om, at Bestemmelsen i § 1 Citra l. tredjeste Linie, hvor der staaar, at Reserverfonden paa den nævnte Maade ikke maa nedbringes under 50 Dre pr. Kreatur, skulde affattes saaledes, som den oprindeligt var affattet i Regeringens Forslag, har det ærede Udvalg ikke ment at kunne tage Hensyn til. Efter den Forklaring, som den ærede Ordfører nu har givet af denne Bestemmelse, hvorefter der i Vedtægterne, som stadfæstes af Ministeren, vil blive optaget Bestemmelse om, at Reserverfonden ved Tilstød fra Medlemmerne skal bringes op til 1 Kr. pr. Kreatur inden Regnskabsaarets Udløb, vil jeg imidlertid kunne tiltræde ogsaa denne Ændring. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds (J. Hage) kom ind paa Spørgsmaalet, hvorvidt man overhovedet skal kunne gaa til saadanne Foranstaltninger som dem, der tages Sigte paa ved dette Lovforslag, og jeg tror, at de Betragtninger, som det ærede Medlem fremkom med, bleve præciserede i hans Slutningsreplik saaledes, at man ved et Forslag som dette fastslog Statens Forpligtelse til at stille sine Midler til Raadighed for Landets Borgere i Form af Kredit. Jeg maa bestemt protestere imod, at der ved dette Lovforslag fastslaas nogen saadan Forpligtelse, og jeg har ikke kunnet se, at der i den Motivering, som det ærede Medlem fremsførte, virkelig er angivet saadanne Grunde, at man maatte kunne tiltræde den Slutning, han deraf drog. Her er der jo ikke Tale om at bryde en ny Bane, at angive en ny Vej, ad hvilken Statens Penge skulde kunne tilflyde Statens Borgere. Som den ærede Ordfører nævnte, er der her kun Tale om at gøre noget, som ofte har været gjort, og som man fremtidig ganske sikkert ogsaa ofte vil komme til at gøre. Oprigtig talt, ved jeg ikke rigtig, hvad Statens Penge skulde bruges til, naar